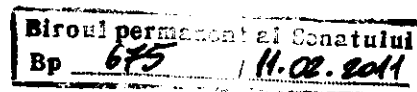
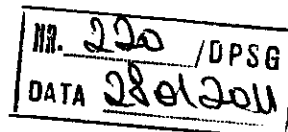
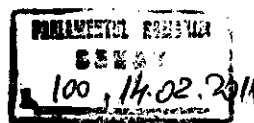

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru completarea Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate*”, inițiată de domnul deputat William Gabriel Brînză – PD-L (Bp. 675/2010).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate*, cu modificările și completările ulterioare, urmărindu-se:

- instituirea obligației, în cazul cetățenilor români minori care călătoresc în străinătate însoțiți de părinți sau de persoana însoțitoare pe perioada anului școlar, de a prezenta organelor poliției de frontieră o adeverință eliberată de reprezentantul unității de învățământ unde minorul urmează cursurile învățământului de stat;

- includerea mențiunii referitoare la perioada călătoriei în declarația dată de către părinți, părintele căruia minorul i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, de către părintele supraviețuitor sau reprezentantul legal, după caz, în situația în care minorul călătorește însoțit de o altă persoană fizică majoră.

Potrivit *Expunerii de motive*, prin această propunere legislativă se dorește prevenirea și combaterea abandonului școlar și a traficului ilicit de copii cetățeni români.

II. Observații

1. Având în vedere că soluția legislativă propusă la **pct. 1** al inițiativei legislative vizează doar cetățenii români minori care „urmează cursurile învățământului de stat”, apreciem că soluția respectivă este de natură să încalce prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 25 din *Constituția României, republicată*, referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor români și libera circulație a acestora, obligând minorii „să prezinte organelor poliției de frontieră o adeverință eliberată de reprezentantul unității de învățământ unde minorul urmează cursurile învățământului de stat”.

În acest sens, subliniem faptul că minorii pot urma cursurile unor instituții de învățământ private acreditate, conform legii, de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, textul făcând discriminare între minorii români înscriși la o instituție de învățământ de stat și una privată.

Minorii pot călătorii în situații de maximă dificultate provocate de necesitatea efectuării unor tratamente medicale în perioade în care la școli nu există personal competent pentru eliberarea de adeverințe. Consecințele instaurării unei obligații de prezentare la frontieră a unei adeverințe de elev ar putea fi dramatice în situația în care minorii nu pot intra în posesia unei astfel de adeverințe din motive independente de voința lor sau a

reprezentanților lor legali. Răspunderea pentru abandonul școlar al minorului este în sarcina părinților/reprezentantului legal. Nu se poate restrânge dreptul la libera circulație în străinătate a cetățeanului român minor pe baza activării răspunderii contravenționale a unei alte persoane.

Totodată, precizăm că, în situația unui transfer școlar în străinătate, instituția de învățământ română nu mai poate elibera adeverință de elev, ceea ce duce la imposibilitatea călătoriei în străinătate a minorului care urmează să frecventeze cursurile unei școli din străinătate.

Astfel, soluția legislativă propusă ar provoca blocarea în România a cetățenilor români minori care urmează școli în străinătate în sistem public sau privat.

Apreciem că propunerea legislativă nu este de natură a atinge scopul avut în vedere, fiind lipsită de eficiență sub aspectul prevenirii abandonului școlar și a traficului de copii. Astfel, apreciem că prevenirea abandonului școlar și a traficului de persoane se poate realiza prin măsuri sociale, prin îmbunătățirea calității vieții, și nu printr-o limitare a exercitării unui drept constituțional, respectiv a dreptului la liberă circulație.

De asemenea, deși în *Expunerea de motive* se menționează că propunerea legislativă ar urma să confere serviciilor de asistență socială posibilitatea de a monitoriza mai ușor copii rămași în grija rudelor sau fără nicio ocrotire în cazul plecării părinților la muncă în străinătate, semnalăm că textul **alin. (1)¹**, ce se dorește a fi introdus în cuprinsul art. 30 din *Legea nr. 248/2005*, se referă tocmai la situația contrară în care copiii urmează să călătorească în străinătate.

Mai mult, semnalăm faptul că există situații în care persoanele vizate prin propunerea legislativă nu frecventează cursuri ale unei instituții de învățământ (aspecte care, de altfel, nu sunt reglementate prin inițiativa legislativă), caz în care minorului în cauză i-ar fi îngăduit dreptul la libera circulație, deși celelalte condiții reglementate prin *Legea nr. 248/2005* sunt îndeplinite.

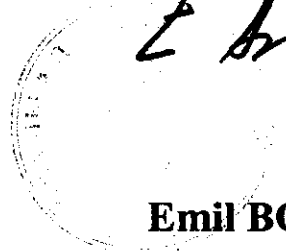
2. În ceea ce privește propunerea de la **pct. 2** al inițiativei legislative, menționăm că, potrivit art. 30 alin. (1) lit. d) din *Legea nr. 248/2005*, „minorului care este titular al unui document de călătorie individual sau, după caz, al unei cărți de identitate și călătorește însoțit de o altă persoană fizică majoră i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu aceasta numai dacă persoana însoțitoare prezintă o declarație a

ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia minorul i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, a părintelui supraviețuitor ori a reprezentantului său legal, care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea călătoriei respective de către minor, la statul sau statele de destinație, la perioada în care urmează să se desfășoare călătoria, precum și datele de identitate ale însoțitorului respectiv". Așadar, aspectul avut în vedere de către inițiator este deja reglementat de lege.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator Mircea Dan GEOANĂ

Președintele Senatului

16. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Pașapoartele simple, pașapoartele simple electronice și pașapoartele simple temporare se păstrează de către titulari, care au obligația de a nu le înstrăina, cu excepția situațiilor în care documentele se rețin de autoritățile competente sau se depun la misiunile diplomatice ori oficiile consulare străine, în vederea aplicării vizei.

(2) Pașapoartele simple, pașapoartele simple electronice și pașapoartele simple temporare ale minorilor care nu au împlinit vârsta de 14 ani se păstrează de către părinții acestora, reprezentanții legali sau, după caz, de către însoțitori, atunci când minorii se deplasează în străinătate împreună cu alte persoane, în condițiile prezentei legi.

(3) Pașapoartele simple, pașapoartele simple electronice și pașapoartele simple temporare pot fi reținute numai de organele de poliție, autoritățile judiciare, misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României din străinătate, serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, precum și cele pentru evidența persoanelor, doar în cazul în care situația o impune, pentru exercitarea atribuțiilor specifice prevăzute de lege. În aceste situații autoritățile care rețin pașapoartele au obligația să elibereze titularului o dovadă care să ateste faptul că pașaportul a fost reținut, precum și motivele care au stat la baza acestei măsuri.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) au obligația de a păstra pașapoartele în condiții care să nu implice riscul deteriorării, distrugerii sau pierderii acestora.

(5) În termen de 5 zile de la data pierderii cetățeniei române în condițiile legii, titularul pașaportului simplu, al pașaportului simplu electronic ori al pașaportului simplu temporar sau, după caz, părinții ori reprezentantul legal al minorului sunt obligați să predea documentul de călătorie, în țară, la oricare dintre serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple sau la sediul Direcției Generale de Pașapoarte, iar în străinătate, la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României.

(6) Titularii pașapoartelor simple, pașapoartelor simple electronice ori ai pașapoartelor simple temporare sau, după caz, persoanele prevăzute la alin. (2) au obligația de a preda pașapoartele simple, la solicitarea autorităților competente prevăzute la alin. (3).”

17. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Dacă în urma depunerii cererii pentru eliberarea pașaportului simplu, pașaportului simplu electronic ori a pașaportului simplu temporar se constată faptul că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege în acest sens, solicitantului i se respinge cererea.”

18. La articolul 22, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Minorilor aflați în străinătate neînsoțiți de părinți li se poate elibera un titlu de călătorie fără acordul acestora, în vederea întoarcerii în țară.”

19. La articolul 23¹, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23¹. — (1) Începând de la data punerii în circulație a pașapoartelor simple temporare, titlul de călătorie se eliberează de misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României cetățenilor români aflați în străinătate, care nu mai posedă document de călătorie valabil, numai pentru ca titularul să se întoarcă în țară.”

20. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — Prevederile art. 20 referitoare la obligația neînstrăinării și condițiile păstrării pașapoartelor simple, a pașapoartelor simple electronice și a pașapoartelor simple temporare se aplică în mod corespunzător și în cazul titlurilor de călătorie.”

21. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Pierderea documentelor de călătorie se declară de către titular sau, după caz, de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2), în termen de 48 de ore de la constatarea evenimentului, la cea mai apropiată unitate de poliție sau la orice serviciu public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple ori la Direcția Generală de Pașapoarte, iar în străinătate, la misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României.

(2) Distrugerea documentului de călătorie se declară de către titular sau, după caz, de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2), la autoritatea competentă, cu ocazia solicitării eliberării unui nou pașaport.

(3) Furtul documentului de călătorie se declară de către titular sau, după caz, de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2), de îndată, la cea mai apropiată unitate de poliție din țară sau, după caz, de pe teritoriul statului în care s-a produs evenimentul, solicitând eliberarea unei adeverințe care să ateste declararea evenimentului respectiv.

(4) În cazul pierderii, distrugerii sau furtului pașapoartelor diplomatice și de serviciu, titularul are obligația de a informa de îndată Ministerul Afacerilor Externe și, după caz, instituția din care face parte.

(5) Organele de poliție române sesizate în legătură cu pierderea sau furtul documentului de călătorie sunt obligate să elibereze titularului sau persoanelor prevăzute la art. 20 alin. (2) o adeverință care să ateste declararea evenimentului respectiv.”

22. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Autoritățile competente pot elibera, la cerere, noi documente de călătorie în locul celor declarate distruse, pierdute sau furate și care nu au fost recuperate, numai dacă evenimentul a fost declarat de titular în condițiile prevăzute la art. 25.

(2) În cazul în care titularul unui document de călătorie eliberat în condițiile prevăzute la alin. (1) sau, după caz, persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2) găsesc documentul declarat pierdut ori furat, au obligația de a nu-l folosi și de a-l depune de îndată la autoritatea emitentă sau, după caz, la instituția din care fac parte.

(3) Documentul declarat pierdut ori furat, găsit de titular sau, după caz, de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2), după ce au declarat evenimentul în condițiile prevăzute la art. 25, dar înainte de a se elibera un nou document, poate fi folosit în continuare, în condițiile prezentei legi, numai după ce informează autoritatea emitentă cu privire la găsirea acestuia.

(4) Titularul pașaportului simplu, pașaportului simplu electronic ori al pașaportului simplu temporar sau, după caz, persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2) au obligația de a nu folosi documentul de călătorie când au intervenit modificări privind datele de identificare ale titularului ori schimbări majore în fizionomia acestuia.”

23. La articolul 30, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 30. — (1) Organele poliției de frontieră permit ieșirea din România a cetățenilor români minori numai dacă sunt însoțiți de o persoană fizică majoră, în următoarele cazuri:

a) minorului care este titular al unui document de călătorie individual ori, după caz, al unei cărți de identitate și călătorește

în străinătate însoțit de ambii părinți i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu aceștia;

b) minorului care este titular al unui document de călătorie individual ori, după caz, al unei cărți de identitate și călătorește în străinătate împreună cu unul dintre părinți i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu acesta numai dacă părintele însoțitor prezintă o declarație a celuilalt părinte din care să rezulte acordul acestuia cu privire la efectuarea călătoriei respective în statul sau în statele de destinație, precum și cu privire la perioada acesteia sau, după caz, face dovada decedului celuilalt părinte;

c) minorului care este titular al unui document de călătorie individual ori, după caz, al unei cărți de identitate și călătorește în străinătate împreună cu unul dintre părinți i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu acesta, fără a mai fi necesară declarația celuilalt părinte, numai dacă părintele însoțitor face dovada faptului că minorul i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă;

d) minorului care este titular al unui document de călătorie individual sau, după caz, al unei cărți de identitate și călătorește însoțit de o altă persoană fizică majoră i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu aceasta numai dacă persoana însoțitoare prezintă o declarație a ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia minorul i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, a părintelui supraviețuitor ori a reprezentantului său legal, care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea călătoriei respective de către minor, la statul sau statele de destinație, la perioada în care urmează să se desfășoare călătoria, precum și datele de identitate ale însoțitorului respectiv."

24. La articolul 31, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Ieșirea din România a minorilor, în situația în care există neînțelegeri între părinți cu privire la exprimarea acordului ori unul dintre părinți se află în imposibilitatea de a-și exprima voința, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 30 alin. (2) și (3), se permite numai după soluționarea neînțelegerilor de către instanța de judecată, în condițiile legii.

(4) În vederea constatării de către organele poliției de frontieră a situației prevăzute la alin. (2) lit. e), hotărârea instanței prin care s-a dispus măsura educativă a libertății supravegheate se comunică Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Direcției Generale de Pașapoarte din cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative."

25. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Cetățeanul român care și-a stabilit domiciliul în străinătate poate solicita eliberarea unui pașaport simplu, a unui pașaport simplu electronic ori a unui pașaport simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu, când se află în una dintre următoarele situații:

a) a dobândit un drept de ședere pentru o perioadă de cel puțin un an sau, după caz, i s-a prelungit succesiv dreptul de ședere, în decurs de un an, pe teritoriul statului respectiv;

b) a dobândit un drept de ședere pe teritoriul statului respectiv, în scopul reunificării familiale cu o persoană care domiciliază pe teritoriul aceluiași stat;

c) a dobândit un drept de lungă ședere sau, după caz, un drept de ședere permanentă pe teritoriul statului respectiv;

d) a dobândit cetățenia statului respectiv;

e) a dobândit un drept de muncă ori este înscris într-o instituție privată sau publică cu scopul principal de a urma studii, inclusiv de formare profesională.

(2) Cetățeanul român posesor al unui certificat de înregistrare ori al unui document care atestă rezidența într-un

stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, eliberat de autoritățile competente dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, poate solicita eliberarea unui pașaport simplu, a unui pașaport simplu electronic ori a unui pașaport simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu în acel stat.

(3) În cazul solicitării unui pașaport simplu sau a unui pașaport simplu electronic ori a unui pașaport simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu, cererea se depune personal la serviciul public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple în a cărui rază a avut ultimul domiciliu sau, după caz, reședința, iar în străinătate, la misiunile diplomatice sau la oficiile consulare ale României. Prevederile art. 15 alin. (3) și (4) referitoare la depunerea cererii pentru eliberarea pașaportului simplu temporar se aplică în mod corespunzător și în cazul solicitării unui pașaport simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu.

(4) Cererile pentru eliberarea pașaportului simplu ori a pașaportului simplu electronic cu menționarea țării de domiciliu se soluționează, după caz, de serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple sau de Direcția Generală de Pașapoarte.

(5) Cererile pentru eliberarea pașaportului simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu se soluționează, după caz, de serviciile publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple sau de misiunile diplomatice ori oficiile consulare ale României.

(6) Cetățeanul român care și-a stabilit domiciliul în străinătate are obligația ca, la înmânarea pașaportului simplu, a pașaportului simplu electronic ori a unui pașaport simplu temporar cu menționarea țării de domiciliu, să predea actul de identitate care atestă existența domiciliului în România, emis de autoritățile române.

(7) Actele necesare, procedura, condițiile și termenele de soluționare a cererilor privind eliberarea pașapoartelor cu menționarea țării de domiciliu se stabilesc prin normele metodologice de aplicare a prezentei legi."

26. La articolul 36, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 36. — (1) Cetățeanului român care a împlinit vârsta de 18 ani și minorului căsătorit cu respectarea legii, care și-au stabilit domiciliul în România, li se anulează mențiunea privind stabilirea domiciliului în străinătate sau, după caz, pașapoartele prevăzute la art. 34 și li se eliberează carte de identitate, în condițiile legii."

27. La articolul 39, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța se pronunță, prin hotărâre, în termen de 5 zile de la primirea solicitării autorităților competente și comunică hotărârea persoanei, Direcției Generale de Pașapoarte, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și serviciului public comunitar pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple de la domiciliul persoanei împotriva căreia a fost dispusă măsura."

28. La articolul 39, alineatul (8) se abrogă.

29. La articolul 46, literele e), g), j), k) și m) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) nerespectarea de către titularii mai multor pașapoarte sau, după caz, de către persoanele prevăzute la art. 20 alin. (2) a obligației de a preda pașaportul suplimentar, conform art. 16 alin. (2) sau, după caz, art. 17² alin. (2);

g) nerespectarea condiției privind păstrarea pașapoartelor simple, pașapoartelor simple electronice sau a pașapoartelor

identitatea acestora, precum și faptul că sunt cetățeni români.

(6) În cazurile prevăzute la alin. (2) și (3), în funcție de intervalul de timp necesar pentru efectuarea verificărilor corespunzătoare de către organele poliției de frontieră, persoana poate fi cazată, cu acordul acesteia, într-un spațiu special amenajat în incinta punctului de trecere a frontierei, pus la dispoziție de administratorul acestuia.

Art. 39. — (1) Organele poliției de frontieră permit ieșirea din țară a cetățenilor români minori numai dacă sunt însoțiți de o persoană fizică majoră, în următoarele cazuri:

a) minorului care este înscris în documentele de călătorie ale ambilor părinți sau, după caz, este titular al unui document de călătorie individual și călătorește în străinătate însoțit de aceștia i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu aceștia;

b) minorului care este înscris în pașaportul unui părinte și călătorește în străinătate împreună cu acesta sau, după caz, este titular al unui pașaport individual și călătorește împreună cu unul dintre părinți i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu acesta numai dacă părintele însoțitor prezintă o declarație a celuilalt părinte, din care să rezulte acordul acestuia cu privire la efectuarea călătoriei respective în statul sau în statele de destinație, precum și cu privire la perioada acesteia sau, după caz, face dovada decesului celuilalt părinte;

c) minorului care este înscris în pașaportul unui părinte și călătorește în străinătate împreună cu acesta sau, după caz, este titular al unui pașaport individual și călătorește împreună cu unul dintre părinți i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu acesta, fără a mai fi necesară declarația celuilalt părinte, numai dacă părintele însoțitor face dovada faptului că minorul i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă;

d) minorului care este titular al unui pașaport individual și călătorește însoțit de o altă persoană fizică majoră i se permite ieșirea în aceleași condiții și împreună cu aceasta numai dacă persoana însoțitoare prezintă o declarație a ambilor părinți sau, după caz, a părintelui căruia minorul i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, a părintelui supraviețuitor ori a reprezentantului său legal, care să cuprindă acordul acestora cu privire la efectuarea călătoriei respective de către minor, la statul sau statele de destinație, la perioada în care urmează să se desfășoare călătoria, precum și datele de identitate ale însoțitorului respectiv.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b)—d) nu este necesară declarația părintelui decăzut din drepturile părintești sau, după caz, declarat dispărut, în condițiile legii, dacă însoțitorul face dovada în acest sens, cu excepția cazului în care ambii părinți se află în această situație, când este obligatorie declarația reprezentantului legal al minorului.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. b)—d), organele poliției de frontieră permit ieșirea din România a minorilor însoțiți, numai în următoarele situații:

a) în cazul în care însoțitorul argumentează necesitatea călătoriei în străinătate prin faptul că minorul urmează să beneficieze de un tratament medical care nu este posibil pe teritoriul României și fără de care viața sau sănătatea îi este pusă în mod grav în pericol, cu condiția să prezinte documente doveditoare în acest sens, emise sau avizate de autoritățile medicale române, din care să rezulte perioada și statul sau statele în care urmează să se acorde tratamentul medical respectiv, chiar dacă nu există acordul ambilor părinți, al celuilalt părinte, al părintelui supraviețuitor sau al reprezentantului legal;

b) în cazul în care însoțitorul argumentează necesitatea călătoriei în străinătate prin faptul că minorul se deplasează pentru studii sau concursuri oficiale, cu condiția să prezinte documente doveditoare în acest sens, din care să rezulte perioada și statul sau statele în care se vor desfășura aceste studii sau concursuri, precum și avizul Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului, emis în condițiile prevăzute în normele metodologice, chiar dacă nu există acordul celuilalt părinte.

(4) Pe lângă informațiile prevăzute la alin. (1) lit. d), declarația părinților, a părintelui căruia minorul i-a fost încredințat prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă, a părintelui supraviețuitor sau a reprezentantului legal, după caz, trebuie să cuprindă și următoarele mențiuni:

a) scopul deplasării;

b) ruta urmată până în statul de destinație;

c) indicarea faptului dacă minorul urmează să rămână în statul de destinație, caz în care trebuie menționată persoana căreia urmează a-i fi încredințat minorul, sau dacă urmează să se reîntoarcă împreună cu un însoțitor, ale cărui date de identitate trebuie indicate, în cazul în care acesta este o altă persoană decât cea cu care iese din România.

(5) Poate avea calitatea de însoțitor și o persoană anume desemnată din cadrul unei societăți comerciale autorizate, în condițiile legii, să desfășoare activități de transport internațional de persoane.

(6) Organele poliției de frontieră vor permite ieșirea din România a minorilor însoțiți numai dacă se constată că se respectă informațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) și la alin. (4), referitoare la însoțitor, perioada deplasării și ruta care trebuie urmată, iar în situațiile prevăzute la alin. (3), dacă se constată că ruta aleasă pentru deplasare și momentul prezentării la ieșirea din țară se justifică în raport cu destinația, respectiv cu perioada deplasării.

(7) Declarațiile prevăzute la alin. (1) lit. b)—d) trebuie redactate în două exemplare și trebuie să fie autentificate în țară de notarul public, iar în străinătate, de misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României ori, dacă au fost date în fața autorităților străine, să îndeplinească condițiile de supralegalizare prevăzute de lege sau să aibă aplicată apostila conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, la care România a